

Nyitott mű a lépcsőházban

Bloom Galéria nyílt a szombathelyi Hollán Ernő utcában

Máris itt a korunkat csontig vagy még azon is túl) átható bizonytalanság: a szombathelyi Hollán Ernő utcában, az Elenker-székházban csütörtökön délután megnyílt Bloom Galéria körül máris kétségek támadtak, legalábbis ami a galéria sorszáját illeti, magyarul azt, hogy vajon hányadik is ez a tér a Bloom Galériaként felavatott és hosszabb-rövidebb ideig ekként kiszemelt terek sorában. Az egyik vélemény szerint a harmadik, a másik szerint a negyedik, de egyenesen állítás – talán egy újabb nézőpont (és ma már csakis és kizárólag nézőpontok léteznek) szerint már az ötödik virágely nyílt meg (nyílt ki) a különben is nemrég felújított, majdnem rózsaszínben pompázó épületben. Lehet, hogy az igazgató Horváth László *tudat alatt* Figyelsz, Virág Lipót?) már sejtett valamit: valahol mélyen érezte, hogy nem kell sokat várnia arra, hogy beköltözzön az épületbe a *Rózsaszaj* címet viselő, a legújabb Bloom-mappa hivatalos nevén Leopold Bloom) lapjaiból rendezett kiállítás. Az összekötő kapocs mégem a rózsaszín (bár, ki tudja),

hanem a megnyitón rózsás nyakkendőben megjelent Rózsák (egyik?) atyja, azaz Székely Ákos, a Leopold Bloom főszervezője, Horváth László egykori osztályfőnöke, aki egykor egyenesen megtiltotta kedves tanítványának, hogy a magyartanári pályára lépjen. Talán már akkor sejtette, hogy a reál tárgyak iránt is érdeklődő diák számítógépes szakemberként egy alkalmas pillanatban könnyebben adhat majd otthont (egy darabka lépcsőházat) a világban – pontosabban állítóla-

gos szülőhelyén, Szombathelyen – számkivetetten bolyongó Joyce-hős szellemének, mint egyszerű magyartanárként. Székely Ákos a megnyitón a lépcsőházzal mint metaforáról, a bloomság lényegéhez kapcsolódó jövés-menésről, köztes állapotról (meg az otthonra találás iránti titkos vágyról) beszélt. És tényleg, a legújabb, a lépcsőházban kiállított Bloom-mappa nemzetközi művészerőket mozgósító hívószava, a „rózsaszaj” is köztes állapotot idéz: a zenészek tudják, hogy a „Pink Noise” a

ekete és a fehér zaj között „heveskedik el”. Akinek ez szimpatikus, az gondoljon valami másra: az asszociációs lehetőségek – amint azt a Bloom-mappa lapjai is bizonyítják – végtelenek. A Leopold Bloom különben is nyitott mű: a lapok sorrendje, így egymáshoz való viszonya tetszés szerint alakítható. És tulajdonképpen maga a Bloom Galériává átlényegült lépcsőház is nyitott műnek te-

kinthető: a kanyargó lépcső végére jutva csak föl kell pillantani – és fölöttünk máris ott van egy darabka végtelen ég.

(A Leopold Bloom. Galériát március 16-án délután fél 5-kor a Bloomsday-eket alpolgármester korától támogató Feiszt György nyitotta meg Szombathelyen, a Hollán Ernő utcában. A Rózsaszaj című kiállítás héftől péntekig, naponta 10-től 17 óráig tart nyitva. Bár a tényeket

Fotó: Kiss Teodóra

nem árt ellenőrizni. Amint azt a falra akasztott újságcikk-másolat tanúsítja, az újságíró már a 30-as években is hajlamos volt a felszínességre. A Nyugat-Magyarország írásának névtelen szerzője az Ulysses íróját franciának aposztrofálja. Ki tudja, honnan nézte.)

● Tóth Róza